

Postępowanie karne przeciwko

M.S.S. i in.

Pytania prejudycjalne

1) Czy zgodne z przepisami unijnymi i odpowiadającymi im przepisami bułgarskimi są:

Działania umocowanego obrońcy oskarżonego w postępowaniu karnym, który w trakcie toczącego się postępowania, jako przedstawiciel prawny spółki handlowej oskarżonego, przeprowadza transakcje (w obrocie cywilnoprawnym) mające na celu świadome stworzenie warunków do wyłączenia i „konfliktu interesów” między oskarżonym a sędzią w toczącym się postępowaniu karnym[?]

Na wypadek udzielenia odpowiedzi przeczącej, sąd odsyłający zwraca się do TSUE o udzielenie odpowiedzi na pytanie, czy adwokat reprezentujący oskarżonego – który formalnie legitymizował swój udział jako przedstawiciel procesowy spółki handlowej należącej do oskarżonego w innych cywilnych, pozasądowych postępowaniach, które stały się podstawą do celowego i świadomego stworzenia sztucznych warunków do wyłączenia i konfliktu interesów między oskarżonym a sędzią w postępowaniu karnym, i w okresie, w którym postępowanie karne jest w toku – powinien nadal bronić oskarżonego we wspomnianym postępowaniu karnym[?]

2) W zakresie, w jakim ocena, czy istnieją rzeczywiste podstawy do wyłączenia należy do właściwości sądu krajowego, jak należy rozumieć określone w dyrektywie 2013/48/UE⁽²⁾ prawo dostępu do adwokata w postępowaniu karnym, i czy jest ono bezwzględne i czy jest bezwarunkowo związane z osobą odrębnego obrońcy[?] W jaki sposób można rozwiązać sprzeczność między tym, że z jednej strony prawo dostępu do adwokata ustanowione w dyrektywie unijnej, znajdujące odzwierciedlenie w prawie krajowym, przyznaje oskarżonemu pełne uprawnienia do wyboru i umocowania obrońcy, a z drugiej strony tym, że obrońca ten podjął czynności, by pomóc oskarżonemu w stworzeniu sztucznych warunków do wyłączenia sędziego sprawozdawcy[?]

3) Jak należy interpretować i uregulować z jednej strony określone w art. 7 ust. 2 i 3 dyrektywy 2012/13/UE⁽³⁾ prawo pozostałych 13 oskarżonych do informacji w postępowaniu karnym oraz prawo dostępu do materiałów sprawy w związku z przedstawionymi przez wspomnianego obrońcę wnioskami o wyłączenie i załączonymi do tego wniosku dokumentami[?] W jaki sposób te działania obrońcy mają być zrównoważone z prawem sędziego, jako obywatela Unii Europejskiej, do poszanowania życia prywatnego i rodzinnego?

4) Gdy oskarżonemu, osobiście lub za pośrednictwem jego spółki handlowej, udaje się, poprzez celowe i aktywne działania, stworzyć sztuczne warunki dla konfliktu interesów, to czy należy faktycznie uznać je za „konflikt interesów”, a także że stanowią one ukryte dźwignie umożliwiające uniknięcie ścigania karnego[?]

5) Czy skierowanie wniosku o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym w przedmiocie powyższych pytań stanowi podstawę do wystąpienia przez obrońcę wspomnianego oskarżonego o wszczęcie i przeprowadzenie postępowania dyscyplinarnego przeciwko sędziemu w krajowym sądzie odsyłającym, jeżeli niezwłocznie po stwierdzeniu działań obrońcy sędzia skierował sprawę do właściwych organów w państwie[?]

⁽¹⁾ Nazwa niniejszej sprawy jest fikcyjna. Nie pokrywa się on z rzeczywistym nazwiskiem żadnej ze stron postępowania.

⁽²⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2013/48/UE z dnia 22 października 2013 r. w sprawie prawa dostępu do adwokata w postępowaniu karnym i w postępowaniu dotyczącym europejskiego nakazu aresztowania oraz w sprawie prawa do poinformowania osoby trzeciej o pozbawieniu wolności i prawa do porozumiewania się z osobami trzecimi i organami konsularnymi w czasie pozbawienia wolności (Dz.U. 2013, L 294, s. 1).

⁽³⁾ Dz.U. 2012, L 142, s. 1

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Vilniaus apygardos administracinis teismas (Litwa) w dniu 13 czerwca 2023 r. – SR, RB/ Lietuvos Respublika

(Sprawa C-374/23, Adoreikė⁽¹⁾)

(2023/C 304/14)

Język postępowania: litewski

Sąd odsyłający

Vilniaus apygardos administracinis teismas

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: SR, RB

Druga strona postępowania: Lietuvos Respublika

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy wartości demokracji, państwa prawnego, poszanowania praw człowieka i sprawiedliwości, na które powołano się w art. 2 TUE, oraz postanowienia art. 19 ust. 1 akapit drugi TUE należy interpretować w ten sposób, że przyznają one władzy ustawodawczej i wykonawczej państw członkowskich niczym nieskrępowaną i wyłączną swobodę określania, w drodze ustawodawstwa krajowego, wynagrodzenia sędziów na poziomie, który zależy wyłącznie od woli władzy ustawodawczej i wykonawczej?
- 2) Czy postanowienia art. 19 ust. 1 akapit drugi TUE, a także art. 47 karty, który dotyczy w szczególności niezawisłości sądownictwa, należy interpretować w ten sposób, że zezwalają one państwom członkowskim na wprowadzanie, w drodze ustawodawstwa krajowego, przepisów określających wynagrodzenie sędziów na poziomie niższym niż ustalone przez państwo wynagrodzenie lub honorarium otrzymywane przez przedstawicieli innych zawodów prawniczych?

(¹) Niniejszej sprawie została nadana fikcyjna nazwa, która nie odpowiada rzeczywistej nazwie żadnej ze stron postępowania.

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Augstākā tiesa (Senāts)
(Łotwa) w dniu 15 czerwca 2023 r. – SIA BALTIC CONTAINER TERMINAL/Valsts ieņēmumu
dienests**

(Sprawa C-376/23)

(2023/C 304/15)

Język postępowania: łotewski

Sąd odsyłający

Augstākā tiesa (Senāts)

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca w pierwszej instancji i strona wnosząca skargę kasacyjną: SIA BALTIC CONTAINER TERMINAL

Strona przeciwna w pierwszej instancji i druga strona postępowania kasacyjnego: Valsts ieņēmumu dienests

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy art. 178 ust. 1 lit. b) i c) rozporządzenia delegowanego 2015/2446 (¹) w związku z art. 214 ust. 1 unijnego kodeksu celnego (²) zezwala na zamknięcie procedury specjalnej „wolnego obszaru celnego” bez wprowadzenia do elektronicznego systemu ewidencji numeru ewidencyjnego (MRN) wskazującego zgłoszenie celne, na podstawie którego towary zostają objęte kolejną procedurą celną?
- 2) Czy art. 214 ust. 1 i art. 215 ust. 1 unijnego kodeksu celnego oraz art. 178 ust. 1 lit. b) i c) rozporządzenia delegowanego 2015/2446 zezwalają osobie uprawnionej do korzystania z procedury specjalnej „wolnego obszaru celnego” na zamknięcie tej procedury wyłącznie na podstawie wpisu dokonanego przez urzędnika organu celnego w dokumencie przewozowym towarów (CMR), dotyczącego statusu celnego towarów, bez przeprowadzenia samodzielnej weryfikacji ważności statusu celnego tych towarów?
- 3) W przypadku udzielenia odpowiedzi przeczącej na drugie pytanie prejudycjalne, jaki poziom weryfikacji na podstawie art. 214 ust. 1 i art. 215 ust. 1 unijnego kodeksu celnego oraz art. 178 ust. 1 lit. b) i c) rozporządzenia delegowanego 2015/2446 jest wystarczający, aby uznać, że procedura specjalna „wolnego obszaru celnego” została prawidłowo zamknięta?
- 4) Czy osoba uprawniona do korzystania z procedury specjalnej „wolnego obszaru celnego” mogła mieć uzasadnione oczekiwania w następstwie potwierdzenia przez organy celne, że status celny towarów zmienił się z „towarów nieunijnych” na „towary unijne”, przy czym w potwierdzeniu tym nie wskazuje się ani powodu zmiany statusu towarów, ani informacji umożliwiających weryfikację takiego powodu?